

Heide. Den højtærede Justitsminister maa undskyldte, at jeg finder det noget vanskeligt at rime hans Ord i Rigsretten med hans senere Handlinger i denne Sag.

Naar jeg har fremdraget Sagen her, er det, fordi jeg har ønsket at give den højtærede Justitsminister Lejlighed til overfor Offentligheden at forelægge sine Grunde til, at han har handlet, som han har, og det er mit Haab, at han vil være i Stand til at forelægge saadanne Grunde for sin Optræden, at ingen skal være i Tvivl om, at Regeringen staaar fuldstændig fri og uafhængig af det saakaldte 3die Ting, Penge- magtens Ting. Jeg tror, ihvorvel det ikke har været min Agt ved mine Udtalelser at fremkalde en saakaldt ny Alberti-Debat, at alle ville give mig Ret i, at det har sin store Interesse, at dette Spørgsmaal klares, og at Justitsministeren faar Lejlighed til her i Tinget og overfor de mange Mennesker, der have været og ere interesserede i denne Sag, at begrunde sin Handlemaade.

Jeg ønsker dernæst at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Han holdt i Gaar en Tale, som man ikke kunde tage fejl af, en Tale, der aandede en fuldstændig reaktionær Opfattelse ikke alene af politiske Forhold, men i det hele af alle Livets Forhold. Det ærede Medlem sagde: Læg bare Told paa Kaffe, det gør ikke noget, Folk kunne jo købe en billigere Kaffe, hvad gør det, naar blot vi faa Pengene ind! Forøgelse af de indirekte Afgifter er jo altid Kravet fra den Side, og de Herrer ville begrunde det med, at Folk ere saa tilbøjelige til at svælge i Luksus, og det er jo ingen Skade til, at de vænnes af dermed. Men de Herrer vide meget godt, at hvis den indirekte Beskatning skal skæppe noget i Kassen, er det nødvendigt, at Folk vedblive at bruge Luksusartikler. Hvis Folk afstod fra, hvad der kaldes Luksus, kom ikke de Penge ind, som de Herrer regne med for at faa dækket Underbalancen i Statskassen.

Der var en Bemærkning i det ærede Medlems Tale, som faldt mig særlig for Brystet. Det ærede Medlem sagde, at det Udvalg, der i sin Tid gjorde Indstilling til Folketinget angaaende Anlæg af en Række nye Jernbaner, havde siddet og sjakret, for at Medlemmerne — det var egentlig Meningen — kunde faa deres private Ønsker opfyldte, hver for sin Valgkreds. Det var en modbydelig Sjakremetode, som dette Udvalg havde bragt i Anvendelse, og herimod vilde det ærede Medlem nedlægge Indsigelse. Navnlig var han imod,

at der i Kraft af dette Udvalgs Indstilling var blevet vedtaget Anlæg af saa mange nye Jernbaner, at det i Virkeligheden kostede alt for mange Penge. Jeg var Medlem af det paagældende Udvalg, og jeg tør sige paa alles Vegne — det gælder selv Højres Repræsentant i Udvalget, han talte ikke om, at vi sjakrede, det vovede han ikke at sige i Udvalget —, at de Indstillinger, som vi uden Hensyn til Partistandpunkter fremsatte for Tinget, vare velovervejede, og at de Anlæg, som vi foreslog, vare saadanne, som vi mente vare af den største Betydning for Udviklingen af Landets Erhvervsliv, og hvorved vi troede det muligt at skabe Eksistensmuligheder for flere Mennesker her i Landet. Det ærede Medlem har tidligere fortalt os, at vi skulde bygge Fæstninger for at skabe Eksistensmuligheder eller rettere for at give de arbejdsløse noget at bestille. Den Vej vil jeg ikke fare med paa. Det ærede Medlem mener, at vi ikke af finansielle Grunde behøve at begrænse vore Militæruddgifter, og her kommer Modsætningen frem. Jeg fastholder, at vi i Stedet for at give Pengene ud til uproduktive Formaal bør anvende dem til Fremme af produktive Formaal, blandt andet til noget saa betydningsfuldt som Udviklingen af vort Jernbanenet. Hvis det ærede Medlem ikke netop var Repræsentant for Frederiksberg med de mange gamle Pensionister, er det ikke sikkert, at han havde turdet tale her i Tinget om, at der sjakredes om Jernbaner. Hvis han havde repræsenteret en eller anden jydsk Valgkreds...

Formanden: Det er et uheldigt Udtryk at bruge om Rigsdagsmænd, at de sidde og sjakre. Det er undgaaet min Opmærksomhed, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har brugt denne Betegnelse i Gaar, og jeg beder om, at man for Fremtiden vil betragte det som en uparlamentarisk Udtryksmaade.

Andreasen: Jeg skal efterkomme Formandens Opfordring. Udtrykket blev nævnt i Gaar, men ikke paataalt. I øvrigt sagde jeg ogsaa straks, da jeg drog dette Udtryk ind i Debatten, at det var faldet mig for Brystet. Jeg havde ikke ventet af det ærede Medlem, at han vilde bruge dette Udtryk overfor et helt Udvalg her i Tinget.

Det ærede Medlem (Ellinger) er altsaa imod, at de Penge, som efter Jernbaneudvalgets Forudsætning i kommende Aar skulle anvendes til Bygning af nye Jern-